

vilde blive Spørgsmaal om at sætte andre Lettelser for Handelen istedet. Imidlertid frembyder Sagens Ordning i Realiteten den samme Banfælighed nu, som tidligere, at man nemlig ikke har nogen Folkerepresentation for Slesvig, med hvilke Sagen paa dens nærværende Standpunkt kan drøftes, og, da denne Sag er af den allerhøieste Betydning for den flensborgske Handelsinteresse, har Regjeringen troet, at der ogsaa denne Gang var skjellig Grund til, uden videre Drøftelse af Realiteten, at søge en Forlængelse af bemeldte Anordning. Regjeringens Forslag gaaer derfor simpelt hen ud paa, at Pl. af 24de Marts 1844, som ved Loven af 28de Marts 1850 er forlænget indtil Udløbet af 1851, endvidere maa forlænges for nogen Tid. Man har denne Gang imidlertid troet, at det var bedre ikke at søge Forlængelsen blot for Calendar-aaret 1852, men at udvide Forlængelsen til Udgangen af det 1ste Qvartal 1853, som falder sammen med Udløbet af Finantsaaret, fornemmelig af Hensyn til, at, hvis det lykkes paa næste Legislatur at kunne see Forholdet drøftet i Realiteten, vil Tiden fra Rigsdagens sædvanlige Sammenkomst i Slutningen af Aaret indtil Aarets Udgang være temmelig kort til at tage denne meget omfattende og dybtgaaende Sag under Overveielse. Der er derfor andraget paa en Forlængelse af Loven i 5 Qvartaler. Uagtet det, som jeg har bemærket, er af reent formelle Grunde, at Regjeringen andrager paa denne Forlængelse, har man dog anseet det for rigtigt, at meddele lignende statistiske Oplysninger som dem, der ledsagede Udkastet til Loven af 29de Marts 1850, Oplysninger, som dog naturligviis ikke indeholde en Gjentagelse af, hvad der allerede engang er meddeelt Rigsdagen, men som slutte sig til de tidligere factiske Meddelelser, i den samme Form, men for det senere forløbne Tidsrum, navnlig indtil det første Halvaar af indværende Aar 1851 inclusive. Desuden vil der findes histrykt de Betænkninger, som paa Rigsdagens Opfordring ere afgivne deels af Kjøbenhavns Grosserer-societets Comitee, deels af den flensborgske Handelsforening.

deelt. Det vil i et senere Møde blive at afgjøre, hvorledes denne Sag skal fremmes.

Den næste Sag paa Dagsordenen er en Forespørgsel af den første Landstingsmand for 2den Kreds (Strik) til Ministeriet, saalydende:

„Naar agter Ministeriet at meddele Thinget de lovede yderligere Oplysninger om Landets politiske Stilling?“

Den erede Interpellant har Ordet.

Strik: Da jeg med Thingets Samtykke stillede nærværende Interpellation til det høitagtede Ministerium, stete det ingenlunde for at forøge de Banfæligheder, der i en saa bevæget Tid, som den nærværende, omleire Thronen og dens Raadgivere.

Det er tværtimod ikke mindre mit end — jeg tør vel sige det — Landstingets Ønske i Almindelighed, at kunne understøtte Ministeriet, medens det røger sit ansvarsfulde Hverv.

Men en nødvendig Betingelse for en saadan Understøttelse er Tillid til Ministeriet, Tillid, grundet paa Overbeviisningen om, at Ministeriet i Folkets Aand har opfattet sin Opgave og besidder Indsigt, Villie og Kraft til at overvinde de med dens Løsning forbundne Banfæligheder.

Denne Overbeviisning kan, saalænge Handlinger ikke foreligge, kun grunde sig paa og fremgaae af de Meddelelser, som Ministeriet giver Rigsdagen om Landets politiske Forhold, og om de Hovedgrundsaetninger, som det selv vedkjender sig, og som det agter at gennemføre ved Ledningen af Landets vigtigste Anliggender.

Da Ministeriet i Begyndelsen af indværende Maaned inden lukkede Døre gjorde Rigsdagen Meddelelser om Landets politiske Forhold, erkjendte Ministeriet selv, at disse Meddelelser, som dengang ingenlunde tilfredsstillende Landstinget, ikke kunde være fyldestgørende, og lovede snarest muligt at meddele Thinget yderligere Oplysninger.

Disse Oplysninger ere senere imødesete med spændt Forventning, ikke mindre af Folkets Repræsentanter end af Folket selv. Et utvetydigt Beviis paa Folkets Stemning har Rigsdagen for faa Dage siden modtaget i en Adresse, hvori mere end 30,000 Medbor-

Formanden: Lovudkastet skal blive om-